

TIKROS MEČETĖS SKELBIA TIK MEILĘ IR TAIKĄ

Pasaulinio Ahmadiyya musulmonų bendruomenės lyderio kreipimasis iškilmingoje Mahmood Mečetėje Malmo mieste, Švedijoje, atidarymo ceremonijoje.

2016 metų gegužės 14d., Pasaulinis Ahmadiyya musulmonų bendruomenės lyderis, penktasis kalifas Jo Šventenybė Hazrat Mirza Masroor Ahmad^{aba}, sakė pagrindinę kalbą iškilmingame priėmime, skirtame paminėti Mahmood Mečetės atidarymui Malmo mieste, Švedijoje. Ši mečetė yra antroji Ahmadiyya musulmonų šlovinimo vieta Švedijoje. Daugiau nei 80 gerbiamų svečių, tarp kurių buvo ir Malmo miesto Tarybos Pirmininkas, dalyvavo šventinėje popietėje. Maloniai pristatome jums kalbą, kurią šios progos garbei sakė Jo Šventenybė^{aba}.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Vardan Allah'o, Maloningiausiojo, Visad Gailestingiausiojo

Hazrat Mirza Masroor Ahmad^{aba}, Khalifatul Masih V, pasaulinis Ahmadiyya musulmonų bendruomenės lyderis tarė:

Gerbiami svečiai, Assalamo Alaikum Wa Rahmatullahe Wa Barakatohu – taika ir Allah'o palaiminimai jums visiems.

Visų pirma, naudodamasis šia proga norėčiau išreikšti nuoširdžią padėką visiems mūsų svečiams, kurie priėmė kvietimą dalyvauti mūsų naujos mečetės Malmo atidaryme. Dauguma jūsų nėra mūsų bendruomenės nariai, ir šiandien apsilankydami Islamiškame renginyje jūs parodėte savo tolerantiškumą ir atvirumą, ir nusipelnėte mūsų padėkos.

Net neabejoju, jog atsiras tokių, gal net šiandien čia esančiųjų tarpe, kurie abejos ar net baiminsis dėl šios maldos vietos atidarymo, o gal net įtartinais žiūrės į patį žodį „mečetė“. Ypač

tai gali būti tie, kurie mažai susidūrė ar iš vis nėra susidūrę su musulmonais; tokie žmonės galimai mano, jog mečetės neturėtų būti statomos Vakarų ir išsivysčiusiose šalyse. Jie gali laikyti mečetes destabilizavimo, susiskaldymo ir priešiško skatinimo įrankiu. Deja, dalis šių baimių iki tam tikro lygio yra pagrįstos, turint omenyje, jog kai kurie žmonės, save vadinantys musulmonais, naudoja mečetes nedoriems tikslams, kaip antai ekstremizmo skleidimui ir radikalizmo kultivavimui.

Tad pirmiausia leiskite man nuraminti mūsų svečius bei šio miesto, šios šalies gyventojus: nėra jokio pagrindo bijoti šios mečetės. Tikri musulmonai ir tikros mečetės skleidžia ne neapykantą, bet meilę, taiką ir brolišumą tarp bendruomenių. Kai žmogus susipažįsta su tikru musulmonu, iš jo turėtų jausti sklindant tik taiką. Lygiai taip pat, kai žmogus užėina į mečetę, jis joje turėtų jausti tik ramybę ir pasitenkinimą. Jei taip nėra, tai gali reikšti tik du dalykus: arba tas, kuris užėjo į mečetę, nesupranta tikrojo Islamo mokymo, arba pati mečetė nebuvo pastatyta su tyromis intencijomis. Tokios mečetės, iš kurių sklinda blogis, neturi vietos Islamo tradicijoje.

Įvykyje, aprašytame Šventajame Korane, Šventasis Pranašas Muhammadas^{sa} kartą įsakė nugriauti mečetę, nes vietoj to, kad būtų buvusi pastatyta kaip taikos namai, ji buvo pastatyta norint įskiepyti konfliktus ir skleisti nedorybes. Tą mečetę pastatę žmonės buvo veidmainiai, siekę suskaldyti bendruomenę, tiek kalbant apie musulmonų bendruomenę, tiek apie tuometę visuomenę, įskaitant ir musulmonus, ir nemusulmonus. Taigi, Koranas labai griežtai įsako, jog tokios mečetės, kurios yra pastatytos linkint pikto, turi būti nugriautos.

Kalbant apie Ahmadiyya musulmonų principus, mes tikime, jog mūsų bendruomenės pradininkas Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^{as} iš Qadian buvo siųstas Visagalio Allah'o, kaip Koranas ir Pranašo Muhammado^{sa} pranašystės sakė. Mes tikime jį esant Amžiaus Reformatoriu, kurį pats Šventasis Pranašas^{sa} laikė Mesiju ir šių dienų Mahdi (Žinančiuoju Kelią). Mes tikime, jog jis buvo siųstas su dviem svarbiausiais tikslais: sujungti žmoniją šlovinant Viešpatį Dievą ir priminti žmonėms apie pareigas, kurias mes vienas kitam turime.

Jis buvo siųstas kaip taikos įrankis visam pasauliui, tad jo pasekėjų tikslas yra tiesti meilės ir supratimo tiltus tarp bendruomenių. 127-ių metų senumo Ahmadiyya Musulmonų Bendruomenės istorija rodo, jog mes praktikuojame tai, ką kalbame, ir jog mūsų skleidžiama žinia yra meilės, taikos ir tolerancijos. Vietoj susitelkimo į pasaulietiškas ar politines ambicijas, mes nusibrėžiame tik dvasinius tikslus. Mes siekiame Visagalio Dievo palaimos ir trokštame palengvinti žmonijos kančias.

Šiuolaikiniame pasaulyje tiek daug informacijos, nukreiptos prieš Islamą, jog jis tapo žinomas kaip ekstremistiška ir agresyvi religija. Nors mes ir laikome tokį nusiteikimą esant visiškai

neteisingu, liūdna tiesa yra ta, kad siaubingi tam tikrų vadinamųjų musulmonų įvykdyti išpuoliai leidžia Islamo priešininkams pagrįsti tokius kaltinimus. Tačiau stebėdamas dabartinę situaciją kaip Ahmadi musulmonas, aš nenusiviliu, o atvirksčiai, sustiprinu savo tikėjimą Islamu.

Nes prieš daugiau nei 1400 metų, pats Islamo Pradininkas^{sa} pranašavo, jog per laiką, tikroji Islamo prasmė ir mokymas bus suteršti ir pamiršti. Jis pranašavo, jog tais tamsiais laikais Visagalis Allah atsiųs Pažadėtąjį Mesiją^{as}, kad šis atgaivintų tikrąjį Islamo mokymą. Kaip jau sakiau, mes, Ahmadi musulmonai, tikime, jog mūsų Pradininkas ir yra Pažadėtasis Mesijas ir Imamas Mahdi^{as}. Laikydamas dvasinį deglą, jis amžinąją šviesa apšvietė šlovingą ir amžiną Islamo mokymą. Jis paaikškino tikrąją mečečių prasmę pagal Islamo mokymą.

Tad bet kada ir bet kur, kur Ahmadi Musulmonų Bendruomenė pastato mečetę, ji statoma būti taikos namais, kur žmonės susirenka šlovinti Visagalį Dievą pagal Šventojo Korano mokymą. Tad leiskite man patikinti, jog mūsų mečečių durys yra atviros visiems taikiems žmonėms, kurie nori šlovinti Viešpatį

ir yra atviri tiems, kurie skleidžia taikos, labdaros ir vienybės idėjas.

Dabar, kai ši Mahmoodo, arba Vertojo Šlovinti, vardu pavadinta mečetė atsidarė, vietinės Ahmadi musulmonų Bendruomenės pagrindinis tikslas turi būti visais savo gyvenimo aspektais perteikti tikrąjį taikų Islamo mokymą. Šalia lankymosi šioje mečetėje kiekvieną dieną šlovinant Viešpatį, jie taip pat turi nuoširdžiai, ryžtingai ir visa širdimi tarnauti bendruomenei, kurioje jie gyvena. Savo darbais jie privalo spinduliuoti taiką, gailestingumą ir nuolankumą, tiek savo kaimynystėje, tiek ir plačiojoje visuomenėje.

Paprastai tariant, Islamas yra taikos religija, ir štai kodėl Šventojo Korano 10-o skyriaus 26-oje eilutėje Visagalis Allah sako: „*Ir Allah kviečia į taikos namus*“.

„Taika“ arabiškai yra „Salam“, ir šis žodis turi daugybę skirtingų reikšmių ir konotacijų. Jis reiškia „užuovėja“ ir „saugumas“, ir „būti išgelbėtam nuo sukto ir blogio“. Jis taip pat reiškia „ramybė“ ir „paklusnumas“. „Salam“ taip pat yra ir Allah'o bruožas, reiškiantis, jog Jis yra taikos šaltinis, ir musulmonams yra liepta patiems turėti Jo bruožus. Visagaliui Allah'ui esant taikos ir klestėjimo šaltiniu, kiekvieno musulmono prievolė yra skleisti taiką, saugumą ir užuovėją likusiai bendruomenės daliai.

Be to, paprastai tariant, svarbiausia mečėčių funkcija yra būti vieta, kurioje musulmonai gali melstis, o arabiškai „malda“ yra As-salat, šis žodis iš esmės reiškia „atjauta, meilė ir gailėstingumas“.

Tad nuoširdžiai besimeldžiantis musulmonas yra pakantus, rūpestingas ir atlaidus žmogus ir jis ar ji laikosi atokiai nuo amoralių ar nelegalių veiksmų bei nuo bet kokio blogio. Tikras garbintojas yra toks, kuris niekada nenukrypsta nuo tiesos kelio ir kuris tarnauja visuomenei visomis išgalėmis. Trumpai tariant, tikras musulmonas yra tas, kuris skleidžia taiką ir atjautą savo aplinkoje, o tikra mečėtė yra taikos ir saugumo visai žmonijai centras.

Kitas auksinis Islamo principas yra tas, kad musulmonai privalo gerbti savo kaimynų teises ir padėti jiems bėdoje. Islamo Pradininkas, Šventasis Pranašas Muhammadas^{sa} kartą pats sakė, jog Visagalis Allah taip nurodė jam apie kaimynų teises, kad Šventajam Pranašui^{sa} net pasirodė, jog šie turbūt turėtų tapti legaliais musulmono turto paveldėtojais. Dar daugiau, Šventojo Korano 4-ojo skyriaus 37-joje eilutėje, Visagalis Allah sakė:

„Šlovinkite Allah‘ą ir nesusiekite su juo stabų, ir rodykite gerumą tėvams ir artimiesiems, našlaičiams ir nuskriaustiesiems, kaimynui, kuris artimas ir kaimynui, kuris svetimas, ir esančiam *tavo* pašonėje, ir prašalaičiui, ir tarnams. Tikra tiesa, kad Allah nemyli arogantiškųjų ir pagyrūnų“.

Kai skaitome šį posmą ir apmąstome jį, suvokiame, kokį dėmesį Islamas skiria žmonijos teisėms, ir kaip tuo Allah susiejo tai, ką mes turime duoti Jam su tuo, ką mes turime teikti žmonijai. Tai įrodo, jog musulmonas yra įpareigotas tarnauti žmonijai,

nepaisant odos spalvos, kastos ar tikėjimo, pradedant nuo artimųjų rato, kuris susideda iš tėvų, šeimos ir draugų, iki nepažįstamųjų, įskaitant vargšus ir nuskriaustuosius, našlaičius ir kitus pažeidžiamus visuomenės narius.

Kaip jau minėjau, musulmonai turi tarnauti savo kaimynams, o kaimyno apibūdinimas pagal Islamą yra labai platus. Šis žodis Islame į save įtraukia ne tik tuos, kurie gyvena šalia jūsų, bet ir daugybę kitų žmonių grupių, įskaitant ir kolegas bei kelionių kompanionus. Tai rodo, jog meilės sfera Islame yra kone beribė, tad kaip gali būti, kad tikras musulmonas galėtų bandyti siekti pakenkti kitam ar sukelti chaosą visuomenėje? Tiesą sakant, tai neįmanoma, nes tik atliekantis savo pareigas ir prievolės visuomenei žmogus gali būti laikomas tikru musulmonu.

Be abejo, matant dabartinę susiklosčiusią situaciją, kai kurie iš jūsų, o ypačiai vietinės kaimynystės nariai, kurie bus labiausiai paveikti to, dvejoja dėl šios mečetės, ir tai yra suprantama. Visiškai natūralu bijoti to, kas nepažįstama, tad natūralu, jog Kaimynai gali baimintis, kad šios mečetės atidarymas sudrums jų gimtojo miesto ramybę ir saugumą. Tačiau leiskite man patikinti, jog ši mečetė bus taikos fontanas, iš kurio be perstojo trykš begalinė meilė ir atjauta; tai sakau remdamasis Islamu, tokiu, kokį jį pažįstu ir išpažįstu. Dievo Valia jūs pamatysite, jog Ahmadiyya musulmonai, gyvenantys šiame regione, sieks skleisti taiką ir mylėti ir gerbti savo kaimynus bei jiems tarnauti labiau nei bet kada anksčiau, ir, kad to iš jų reikalauja jų religija.

Tai yra nesavanaudiški ir kilnūs Ahmadiyya Musulmonų Bendruomenės mokymai, kuriuos jie ne tik skelbia, bet ir jais vadovaujasi bet kuriame pasaulio krašte. Mes pastatėme tūkstančius mečečių visame pasaulyje ir visada matėme, kaip vietinių abejonės ir baimės išnyksta susipažinus su mumis, ir jie pradeda mus vertinti, gerbti ir priimti kaip pilnaverčius visuomenės narius. Kaip ir sakiau, visos ankstesnės baimės greitai išgaruoja ir mūsų kaimynai ima branginti mūsų būtį ir taikos žinutę, kuri visomis kryptimis sklinda iš mūsų mečečių. Vietiniai pamato, jog Ahmadi Musulmonų Bendruomenė ne tik užsiima misionieriška veikla ir stato mečetas, bet siekia palengvinti kenčiančiųjų skausmą ir gražinti viltį ją praradusiesiems. Mes norime suteikti geresnę ateitį labiausiai pažeidžiamiems ir bejėgiams visuomenės nariams.

Vedina šių ketinimų, Ahmadiyya Musulmonų Bendruomenė pastatė daugybę ligoninių ir mokyklų sunkiai pasiekiamuose pasaulio kampeliuose, kurios sveikatos apsaugą ir mokslą padaro pasiekiamą vieniems iš labiausiai nepritekliuje gyvenančių žmonių, nepaisant jų tikėjimo ar aplinkybių. Dalį mūsų humanitarinės pagalbos taip pat sudaro vandentiekio atnaujinimas ir tiesimas izoliuotose ir nualintose vietovėse, tam

kad jų gyventojams būtų suteikta prieiga prie švaraus tekančio vandens. Gyvenant Vakaruose, kur iš mūsų čiaupų ir dušo galvučių visada teka vanduo, yra labai sunku suvokti tikrąjį vandens vertę. Tik aplankę atokiausius Afrikos kampelius ir savomis akimis pamatę, kaip maži vaikai kas dieną pėstute keliauja daugybę kilometrų tam, kad pripildytų kanistrus vandens, o paskui juos balansuodami ant galvų parneša namo, suprantame, koks vertingas yra vanduo. Deja, šis sunkiai uždirbtas vanduo retai būna švarus. Dažnai jis būna užterštas ir net platina įvairias ligas.

Ahmadiyya musulmonai siekia padėti ir pagelbėti tokiems žmonėms ir padaryti jų sunkią dalį lengviau pakeliamą besiremdami savo religijos mokymais. Mes teikiame tokią paramą visiems, kuriems jos reikia, nepaisant to, iš kur jie kilę ir kokia jų religija. Kad ir kur būna pastatoma mečetė, mes siekiame teigiamai prisidėti prie vietinės bendruomenės palaikymo ir padėti esantiems šalia. Tad dar kartą leiskite man nuraminti šio miesto ir visos Švedijos bendruomenę – Dievo Valia ši mečetė taps meilės, atjautos ir draugystės centru.

Tad norėčiau priminti visiems čia gyvenantiems Ahmadiyya musulmonams apie jų padidėjusias atsakomybes. Jūsų meilė vienas kitam turi amžinai augti, tačiau be to jūs kiekvienas taip pat turite stengtis būti tikrais nuostabaus Islamo mokymo ambasadoriais. Kiekvieno Ahmadiyya musulmono prievolė yra per savo gerumą ir tyrumą panaikinti tas baimes, kurias kiti žmonės jaučia dėl Islamo religijos. Be abejo tikiu, jog čia gyvenantys Ahmadiyya musulmonai vadovausis mano žodžiais ir atskleis vietiniams gyventojams, koks iš tiesų yra Islamas.

Pasaulį užklupo sunkūs laikai, kai chaosas, nesantaika ir neteisybė įsišaknijo didelėje dalyje žemės rutulio. Vienintelis priešnuodis ir vaistas nuo to yra atidėti šalin savanaudiškus tikslus ir stengtis vardan bendros gerovės. Meilės ir bendruomeniškumo dvasia yra būtina norint sujungti daugybę susiskaldžiusių bendruomenių. Nūdienos problemos nėra mažytės – anaip tol, kai kurios valstybės yra visiškai suterštos karyba ir smurtu. Be galo gaila, jog konfliktų ir nestabilumo centras yra kai kurios musulmoniškos valstybės, kuriose valdžia nuvylė savo žmones ir to pasekoje maištininkai ekstremistai ar teroristų grupės davė atsaką netinkamais veiksmais, kurie dar labiau suskaldė jų nualintas bendruomenes.

Šių dienų pasaulyje, kur visi esame sujungti ir priklausome vieni nuo kitų, nė viena šalis ar religija nėra visiškai atskirtos, tad suirutė musulmoniškose valstybėse išplito ir po kitas šalis. Augantys nesutarimai, nepasitikėjimas ir sąmyšis Vakarų valstybėse yra karų ir smurto Arabų šalyse pasekmė. Kai kurios teroristų grupuotės jau pateko į Europą ir jų nariai jau gyvena šiose šalyse, keldami grėsmę šio kontinento gyventojų gerbūviui ir ramybei. Jų veiksmai yra visiškai nesusiję su tikraisiais Islamo mokymais ir visi mes, kurie trokštame taikos, turime susivienyti

ir pasipriešinti blogio jėgoms, bandančioms sukiršinti žmoniją. Turime imtis visų veiksmų siekiant užtikrinti taiką, kad nepaliktume savo vaikams sugniuždyto ir susiskaldžiusio pasaulio. Vietoj to, privalome užtikrinti, jog po savęs ateities kartoms paliksime taiką ir klestintį pasaulį.

Vienintelis būdas įgyvendinti tai yra žmonijai pripažinti jos Kūrėjo egzistavimą ir siekti patenkinti Jo norus ir vienas kito teises. Te suteikia Allah mums stiprybės tai padaryti, Amen.

Šiais žodžiais norėčiau dar kartą padėkoti šiandien čia susirinkusiems. Telaimina jus Allah. Labai ačiū.

